



## ЕМИНА

Синоћ, кад се вратих из топла хамама,  
Прођох покрај башти где рига имама;  
Кад тамо, у башти, у хладу јасмина,  
С' ибриком у руци сједише Емина.

Ја каква је, пуста! Тако ми имана,  
Стид је не би било да је код султана!  
Па још када шеће и плећима креће...  
Ни хоџин ми зашто више помоћ неће!

Ја јој назвах селам, ал' мога ми дина  
Не шће ни да чује лијепа Емина,  
Но у сребрен ибрик захитила воде  
Па по башти цуле заливати оде;

С грана вјетар духну па низ плећи пусте  
Расплете јој оне плетенице густе,  
Замириса коса ко зумбули плави,  
А мени се крену бурурет у глави!

Мало не посрнух, мојега ми дина,  
Но мени не дође лијепа Емина.  
Само ме је једном погледала мрко,  
Нити хаје, алчак, што за њом прко'!...



## ОСТАЈТЕ ОВДЈЕ

Остајте оvdје!... Сунце туђег неба  
Неће вас гријат' к'о што ово грије;  
Грки су тамо залогаји хљеба  
Гдје свога нема и гдје брата није.

Од своје мајке ко ће наћи бољу?!  
А мајка ваша земља вам је ова;  
Баците поглед по кршу и пољу,  
Свуда су гробља ваших прадједова.

За ову земљу они бјеху диви,  
Узори свијетли, што је бранит знаше,  
У овој земљи останите и ви,  
И за њу дајте врело крви ваше.

Ко пуста грана, кад јесења крила  
Тргну јој лисје и покосе ледом,  
Без вас би мајка домовина била;  
А мајка плаче за својијем чедом.

Не дајте сузи да јој с ока лети,  
Врат'те се њојзи у наручја света;  
Живите зато да можете мријети  
На њеном пољу гдје вас слава срета!

Овде вас свако познаје и воли,  
А тамо нико познати вас неће;  
Бољи су своји кршеви и голи  
Но цвијетна поља куд се туђин креће.

Овдје вам свако братски руку стеже -  
У туђем свијету за вас пелин цвјета;  
За ове крше све вас, све вас веже:  
Име и језик, братство, и крв света.

Остајте оvdје!... Сунце туђег неба  
Неће вас гријат ко што ово грије, -  
Грки су тамо залогаји хљеба  
Гдје свога нема и гдје брата није...